ANUL IV – Seria II. – No. 40 | 6 PAGINI 3 lei | C. | Miercuri 30 Oct. 1940

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-le P. T. T. No. 5101/936 — 2/940.

C. E. C.
Cont abonamente 1274
Cont depozite 1276

Director ALEXANDRU CONSTANT

Prim Redactor Mihail Polihroniade

TELEFOANE | Direcțiunea . . . . 3.95.34 | Centrala 5.87.83
Str. Sărindar No. 14, et. I.

ABONAMENTE
Comune urbane | 1 an Lei 700 | 6 luni „ 350 | 3 luni „ 175
Comune rurale | 1 an Lei 500 | 6 luni „ 250 | 3 luni „ 125

BIATA ȘCOALA ROMANEASCA

Școala a fost instituția care a rezistat mai mult ingerințelor neomenoase ale fostului regim. Și tot ea a fost aceea care a primit cele mai crunte lovituri.

Aici, în școală, se călește sufletul neamului, se pregătește viitorul, care este bun dacă și școala este bună, după cum ne poate deschide perspective de prăbușire dacă este rea.

Simțirea generoasă a Căpitanului și gândul lui înălțat în veșnicie înfrățește de mult în școală și începuseră să frământe din aluatul cel bun, viitor meseț și demn neamului românesc.

Dușmanii au văzut de la început pericolul pe care îl prezenta pentru ei școala legionarizată. Și de aceea au lovit-o fără milă.

Au umilit pe dascăli plătindu-le salarii de foame, au urmărit pe copii ca pe hoții de codru, i-au închis și i-au bastonat, i-au transformat în spioni ai profesorilor și ai colegilor lor, le-au percheziționat până și gândul și le-au arestat rugăciuni, încercând să-i toarne după tiparul idiotizant al pedagogilor străjeri.

Și peste toate astea, ca să rupă cu un trecut de care se temeau, s'au decretat reformatori, încercând să impregneze școalei — de la cursul primar până la Universitate — nota democratică a fostilor dictatori, nota aceea cosmopolită și internaționalistă care a reușit să stăpânească sufletul românesc în anii de după război.

Dar pe lângă acești reformatori cari au vrut să frângă neamul prin tendințe regionaliste și dialectale mai sunt și alții, periculoși și ei, dar nu prin substratul politic al gândului, ci prin prostia pură și simplă de care au dat dovadă în tendința de a rupe cu trecutul.

Printre acestia este și autorul programei analitice a cursului primar și supra-primar.

Să pornim de la cei mai mici și să dăm câteva exemple.

In clasa III-a și a IV-a primară se învață istoria românilor. Firesc ar fi ca elementele de istorie națională să fie introduse în conștiința copiilor pe nesimțite, cu ajutorul unor povestiri cât mai anecdotice, cât mai atractive.

Iată însă că în programa analitică a d-lui Stancin Stoian, la care va fi lucrat și marele specialist Toni, sunt prevăzute ca obligatorii textele cronicarilor. La clasele III a și a IV-a, adică pentru copii de nouă și zece ani. In timp ce elevii de curs secundar fac cunoștință cu cronicarii numai în clasa VI-a. In timp ce chiar oamenii maturi au nevoe de glosare sau de studii speciale pentru a înțelege pe cronicari.

Dar să mergem mai departe. Aceeași programă analitică prevede studiul fracțiilor ordinare și al tuturor operațiilor lor în primul trimestru al clasei a cincea supra-primare. In timp ce în cursul secundar — la liceu spre exemplu — adunarea și scăderea fracțiilor ordinare se studiază în clasa I, iar înmulțirea și împărțirea lor, în clasa II-a.

Mai departe. In clasa a cincea și a șasea a școalei supra-primar trebue să se studieze fauna și flora tuturor continentelor — inclusiv a mărilor și oceanelor, — în timp ce elevii nu cunosc fauna și flora țării lor.

In aceleași clase — echivalente cu vârstă claselor I și II de liceu, dar mult sub nivelul lor intelectual, trebue să se mai studieze «principiul lui Arhimede aplicat la lichide». Cum or să intre atâtea bazaconii în capul unui biet copil de 11—12 ani ?

Să nu se uite că la liceu principiul lui Arhimede se studiază într'o clasă superioară, cu profesor bine pregătit, de specialitate.

Tot în clasele acestea, bietul copil trebue să-și însușească noțiuni temeinice despre «originea vieții pe pământ» — nu vă vine să râdeți?—noțiuni care, înțelese greșit în urma explicațiilor confuze sau jenante, vor veni repede în conflict cu sentimentul religios din sufletele fragede.

Dar programa analitică a cursului supraprimar nu se sfârșește aici: copiii trebue să mai învețe structura pielii omenești — materie de clasa șasea de liceu, — apoi să memoreze pe faraoni, pe regii asiro-chaldeeni, pe strategii greci, pe generalii romani etc., etc.

Cum vedeți, d. Stanciu Stoian a binevoit să citească Enciclopedia și găsind-o interesantă, a pus-o la dispoziția micilor cititori de vârstă școlară.

Programa aceasta încărcată cu elemente de cultură inutile și neasimilabile, străină de realitățile românești și concepută fără cel mai elementar simț pedagogic, dar în cel mai categoric stil semi-doct, este inaccesibilă psihologiei copiilor și trece peste obligațiile de pregătire ale unui învățător. Este deci inaplicabilă.

Până se va elabora o programă românească în stil legionar.

Virgil Popescu

Crucea lui Valeriu Cârdu, urmată de rămășițele lui pământești, spre locul de veci dela Predeal

ROMA...

De peste două milenii și jumătate rezistă și biruie pe malurile Tibrului, Roma. Secol de secol, Cetatea eternă a înscris în istoria politică a Europei, în antologia militară a lumii, în pergamentele indestructibile ale culturii universale pagini definitive, fecții desăvârșite pentru omenirea de pretutindeni și de totdeauna.

Istoria universală se împletește intim și permanent cu istoria Romei.

Sediu al romanității și al catolicismului, Roma a devenit acum 18 ani centrul mișcării de regenerare națională a Europei. Fascismul și-a legat destinul de Roma eternă. Deaceea noi am crezut totdeauna în eternitatea fascismului.

[illegible] Cetatea fascismului, care este și cetatea nădejdilor legionare. Românie nouă, prin Conducătorul ei, Generalul Ion Antonescu, va depune un întreit omagiu: pentru leagănul poporului nostru, pentru fascism și pentru Duce!

Drumul nostru la Roma este, o știm bine, drumul în Istoria Europei noui.

ALEX. CONSTANT

LEGIUIRI MUNCITOREȘTI

Am arătat altă dată în «Vestitorii» de atât de scurtă durată dar atât de strălucitoare apariție greșelile pe cari constant le-au făcut cei cari au legiferat pentru muncitori. Reiau azi firul atunci curmat brusc de nedreapta suprimare a revistei care, constituia una din mândriile realizărilor lui Vasile Marin.

In aplicarea legiuirilor muncitorești s'a primit talmeș-balmeș întreaga operă de legislație a faimosului Birou Internațional al Muncii dela Geneva (B. I. T.) Era acolo, la Geneva, o academie de legislație în abstracto în care democrații tuturor popoarelor se întruneau în costisitoare și luxoase conferințe anuale, spre a elabora legiuirile ce aveau să fericească muncitorimea de pretutindeni. Ei aduceau un spirit format la școala unui drept internațional și internaționalizat, străin și înstrăinat de realitățile concrete ale fiecărei națiuni, în parte. Ei turnau în acelaș cazan esența, iar de aci scoteau o legiuire abstractă, care se putea întrebuința cu tot atâta eficiență — după concepția celor cari o elaborau — în Martinica și în Spania, în Bucovina și în Scoția. Iar pe șablonul acesta de legiuiri furnizate de minți ce nu vedeau decât în abstracto — atunci când nu urmăreau permanentul fir de conducere al comunizării — bineînțeles că noi ne-am grăbit să fim printre primii cari să primim, să adoptăm și să căutăm a impune legiuirile făcute după aceste șabloane.

Din fericire, însă, realitățile au fost aci mai tari decât scarbada construcție juridică ce cânta să îmbrace și să încorsetoze viața muncitorească într'o haină străină.

Marea legiuire muncitorească cari în alte părți au însemnat consacrarea unei stări de fapt care a înlesnit darea la iveală a unor minunate instituții muncitorești, la noi au fost pur și simplu falimentare și aceasta nu din cauza organizației Statale ci pentrucă ele sufereau de viciul acesta congenital al'unor construcții juridice false ce căutau să adopte realitățile lor în loc să fie contrarii. Căci legea este reglementarea unei situațiuni de fapt și a unei stări de lucruri prin care firesc evoluiază o societate, iar nu violarea unor evoluții normale. Așa se face că ne-am trezit cu legiuiri făcute și potrivite pentru stări sociale cu totul diferite de noi, de stările sociale dela noi, de nivelul cultural, de educația civică a muncitorimei. Nu s'a întrebat nimenea care este specificul problemelor muncitorești la noi, care dintre stările noastre de fapt corespund stărilor de fapt din țările de unde importau cu toptanul legiuri făcute gata, pentru a ne fudui apoi că avem «legiuirea muncitorească cea mai avansată» fără să ne întrebăm însă dacă acel sistem de legiuire corespunde ori nu, unor necesități reale, de o parte și dacă este potrivită muncitorimii românești pe de altă parte. S'au pus astfel, s'au căutat să se impună legiuiri adecuate unor țări de înaltă civilizație; acele legi erau bune pentru Germania sau Danemarca, unde într'adevăr au dat rezultate admirabile dar erau dintr'un început falimentare la noi, unde industria era mijlocie și unde muncitorimea se recrutează dintr'o populație rurală cu procentul cel mai mare de analfabeți.

Iată îmi vine în minte un exemplu dintr'o mie. Muncitorii noștri cu în aproape totalitatea țărilor, plătesc o cotizație săptămânală asigurărilor sociale, cotizație care le dă dreptul, între altele și la o pensie de bătrânețe sau invaliditate. Dovada plății acestor cotizații săptămânale se trece pe niște mici cartonașe, de dimensiunile și forma unei cărți poștale, pe care muncitorul trebue să le păstreze 10—20, 30 ani, de cotizare.

Închipuiți-vă la noi, muncitorii cari n'au cămin, cari dorm pe scările de piatră ale Teatrului Național, cari aleargă pentru o trudnică pâine dintr'un oraș în altul, cari nu știu măcar ceti și scrie să poarte în permanență cu ei o arhivă personală.

Evident nu se putea cere legiuitorului ca să prelindă muncitorului să treacă pe răboiul strămoșesc aceste drepturi ; dar i se putea pretinde să găsească soluția adequată acestei stări de lucruri existentă la noi.

Statul legionar bazându-se în primul rând pe muncitorime, dela sate încoace și în cimentul acestei [illegible] ție ingrată. El primește în succesiune un labirint de legi ce au căutat să reglementeze situațiunea juridică a muncitorimei după calapoade de streine de firea noastră și privind situațiuni deasupra streine. Ca atare el trebue să dărâme totul pentru a construi totul. El trebue să priveasscă problema muncitorească în adâncul ei, să uite complect de orice influențe streine și să porpească dela a, b, spre a da un nou regim și cu aceasta o nouă organizare și implicit o nouă legislație muncitorească. Numai astfel se va putea ajunge în situațiunea de a nu se lăuda că avem legiuirea cea mai avansată, din punct de vedere social, dar care legiuire există numai pe hârtie și în capul teoreticienilor de ministere, cu grase și anuale călătorii pe malurile lacului Seman și pe cari muncitorimea lo refuza, asemenea unui trup sănătos cărnia i se dă cu silă o hrană care nu-i prieșe.

CONST. POPOV.

Bătălia propagandei
Idei pentru războiul fără sânge

de OCTAV VOROBCHIEVICI

Oamenii nu pot fi antrenați decât prin forțele spirituale.

Timpul nostru și împrejurările actuale fac apel mai mult ca oricând la aceste forțe.

Propaganda are aceiași menire pe cari o au razele de lumină albastre, asupra acelei specii animale ce fabrică fire de mătase. De îndată ce lumina e filtrată prin sticlă de culoarea cerului, mătasea produsă nu mai e gălbue. Ci ia culoarea razelor proiectate.

Propaganda are aceiași menire pe care o are homocromia la unele crustacee lucifuge. Le ferește de razele cari altfel ar fi mortale.

Omul modern

Epoca noastră — a vitezei, a mașinismului și a comodității — a creiat un om grăbit și — din cauza complexității problemelor zilnice — nevoit să se reducă la sinteze.

Suntem în epoca omului care preferă în locul unei cărți volumineose o pagină rezumat, lăsând volumele pe seama specialiștilor unilaterali. In locul cotidianului bizar, o fițuică condensată ca o pastilă. Orice mijloc, ce înlătură oboseala și formalismul, e imediat adoptat. Cinematograful vorbitor este, din acest punct de vedere, un instrument desăvârșit, pentru că fără osteneală, adresându-se vederii și auzului, îi prezintă în imagini și sunet toate formele vieții. Expozițiile și târgurile — sinteze grupate ale unui infinit de preocupări — îngăduie desfășurarea, pe o suprafață restrânsă, a problemelor de interes deosebit. Și așa mai departe.

Nu sunt oare dascăli, și poate cei mai buni, cari învață pe copii carte, prin jocuri? Este adevărat, viața nu-e un joc. Dar când se intră în ea râzând, oricâte deprimări s'ar încerca ulterior, se păstrează, până la urmă, un zâmbet.

Mijloacele de propagandă trebuesc acomodate spiritului timpului. Este întâiul principiu de reținut asupra difuzării ideilor.

Aprinderea imaginației

Al doilea principiu, în difuzarea ideilor, este că adevărul nu e indestulător. Atențiunea nu e reținută decât dacă se aprinde imaginația.

O carte a stat săptămâni în lumina oltirnei. N'a oprit atențiunea nimănui. Intr'o zi librarul a pus-o lângă un cântar. Pe o tipsie un sac ce lăsa să se vadă încărcătura grea de monede de aur. Pe cealaltă sabia ușoară a unui ofițer, care totuși zdrobea cântarul de partea ei. Chiar din acea zi librarul a cerut editorului să pună sub tipar ediția doua a lucrării. Cartea nu-și schimbase valoarea conținutului. Secretul?

Captarea atențiunei prin lovirea imaginației.

Tactul

In fine, al treilea principiu, cel puțin egal în valoare cu celelalte două, precedente, este că propaganda trebuește făcută cu tact.

Contrar e reclamă.

Principiile sunt menite să rămână simple enunțări, dacă nu sunt aplicate de oameni proprii misiunei ce li se încredințează.

Inarmarea morală și prestigiul unui Stat, în afară, sunt factori prea hotărîtori pentruca să nu

(Continuare în pag. II-a)

ROMANIZAREA INTREPRINDERILOR

de ILIUȚ TEODOR

Pretutindeni legionarii sunt la lucru și despică prin piatra greutăților albii largi elementului românesc. Visuri verzi, din baladă, încep să se realizeze. Voința de a trăi, de a ne valorifica, de a fine în pumnii strânși frâna vitorului ne-a dat biruința „o biruință aspră pe care anii o vor cristaliza și-i vor da formă definitivă. Am început să respirăm, voinicește, păsind cu picior apăsat, de stăpân.

Neajunsuri sunt, greutăți ne întâmpină, dar cumpăna vremii vrem s'o îndoim așa cum vrem noi. Națiunile care nu sunt în stare din sufletul lor și prin propriile puteri să-și clădească temelia justificării lor în istorie și în fața lui Dumnezeu sunt sortite pieirii. De aceia grija cea mare pentru purificarea ogoarelor muncii, pentru românizare.

Mai toate întreprinderile până mai eri erau exclusiv în mâna ereilor. Muncitorul era exploatat barbar, lucrând pentru un preț de nimic. Alungat, batjocorit, în sufletul lui mocnea pârjolul revoltei. Personalul de conducere străin, grosolan lovea în spinarea celor mulți. De aici, familii întregi trădnd în neagră mizerie; obraji ofiliți, palizi, de necaz și suferință; boli sfârtecând pieptul supt de foame; locuințe insalubre prăbușindu-se cu un blestem amar.

Dar din mizerie nu se ridică, curajos peste vremuri un neam. Din necazuri nu se revarsă peste obraji încrederea în destine de cremene. Din plâns nu crește verdele stejar al vieții. In pământ sănătos trebue să ne implântăm rădăcinele existenței noastre.

Rostul comisarilor de românizare, de curând numiți este cunoscut: să introducă primatul elementului românesc. Obiectivele de luptă; 1) naționalizarea capitalului vărsat în întreprinderi, 2) schimbarea persona-

(Continuare în pag. II-a)

Inapoi la buchia lui Creangă!

de GABRIEL BALANESCU

Una din măsurile de mare importanță luate în ultimul timp de guvern, este interzicerea cărților jidovești în bibliotecile publice.

In sfârșit, tineretul se va putea îndrepta spre o lectură curată, cinstită, tineretul va putea să-și vină în fire și în locul cărților cetite prin locuri dosnice (precum au fost scrise) să pună mâna pe cartea românească pe care să învețe s'o citească și s'o citească.

Cât rău, câte crime a făcut această netrebnică literatură jidovească, este greu să ne închipuim.

Cât de mult a fost îndepărtat tânărul dela firescul său drum, dela adevăratul rost al tinereții sale, numai cei cari au urmărit asta o știu.

Luat de mâinile criminale, de odioasele personalități sculturale, sau cum se mai numesc, și de întreaga bandă de corupători și asasini, luat acest tânăr din tabăra de muncă legionară, în care se călesc caracterele, se formau sufletele și se închegau rosturile lui de ostaș al țării de mâine, a fost spulberat în mijlocul drumului, la voia întâmplării. Acolo, în voia întâmplărilor vedeau sângele fratelui curgând șiroaie într'un șanț, iar în alt șanț așteptând uneltă de corupție, cartea jidovească, desfrâul și desonoarea cu toate înfățișările ei.

In tot ceeace au scris jidanii, în românește sau în alte limbi, în toate manifestările lor artistice sau politice, scopul lor a fost unul: disolvarea elementelor creatoare autohtone, anihilarea tuturor virtuților unui popor, înlăturarea tradiției, pentruca astfel,

(Continuare în pag. II-a)

Economia rezervelor de alimente
Technica frigoriferă

BERLIN. — In vremuri grele cum le trăim astăzi, fiecare stat, — care trebue să poarte grija de milioane de oameni, — caută să asigure aprovizionarea populației lui. Pentru a putea face față oricărei eventualități, pentru a fi independentă în caz de războiu, fiecare țară a început să-și acumuleze mari stocuri de produse. In decursul anilor s'a desvoltat o adevărată economie a rezervelor. Instalații speciale au fost creiate, silozuri pentru cereale, mari depozite cu acrisire specială pentru alte mărfuri, tancuri pentru pet. d, benzină, etc., iar alimentele, cari se strică ușor, carnea, peștele, legumele, fructele, erau făcute conserve. Omul are însă însă nevoie de alimente proaspete. Dar cum să se conserve proaspăt alimentele cari se strică ușor?

Tehnica modernă a venit în ajutor. S'au creiat aparatele frigorifere, cu ajutorul cărora se pot conserva proaspăt, pe timp îndelungat, alimentele. Tehnica frigoriferă este originară din America. Toate țările însă au preluat-o și lucrează acum la perfecționarea ei. In cadrul economiei rezervelor se dă o importanță deosebită tehnicei frigorifere, creându-se mari depozite cu instalații perfecționate.

In Germania tehnica frigoriferă a făcut, grație energiei încurajări din partea Planului de patru ani, mari progrese. Rapoartele, făcute cu ocazia ședinței din 20 și 21 Septembrie la Viena de către Organizația tehnicei frigorifere germane, au arătat fumoasele ezultate obținute și proiectele de viitor ale tehnicei frigorifere. In privința alimentelor cari se strică ușor, au putut fi înregistrate succese considerabile. Germania dispune astăzi de 14 întreprinderi, cari aplică noua metodă de conservare. La 27 fabrici sunt în funcțiune 74 mari aparate frigorifere. Alte 67 sunt în construcție.

In anul prezent, se vor produce pe această cale, 24.000 — 25.000 t. conserve, cifrele înseamnează 1 pe 6 din consumul normal, din timp de pace, al Reichului german. Anul viitor, producția totală de conserve va fi de 100.000 — 120.000 t. Se impune o întrebare: Va fi menținută această metodă de conserv[illegible] după terminarea războiului? La ședința din Viena, această întrebare a fost energic afirmată. Aci este vorba de un procedeu modern de exploatare, care va fi și în viitor utilizată, cu și noua producție sintetică, fiind un progres al tehnicei și științei. Nu numai Germania, ci și alte țări europene dispun de atari instalații, de pildă, Norvegia, Olanda, Bulgaria. Economia frigoriferă germană se ocupă acum în deosebi cu perfecționarea posibilităților de împachetare și transport ale mărfurilor conservate prin noul procedeu. Pentru a asigura prospățimea alimentelor până ce ajung în mâna consumatorului, comerțul de detaliu va fi de asemeni aprovizionat cu aparate frigorifere speciale.

Multe firme germane au colaborat eficace în acest domeniu. Unele s'au specializat în conservarea fructelor și legumelor (Groenland-Eiskorm GmbH Hamburg. Această firmă poferă GmbH Muencheu, Karl Schoelle Nuernberg), alte în conservarea peștilor, de pildă, Solo-Peinfrost GmbH Lamburg. Această firmă posedă o flotă proprie de pescuit, iar peștii prinși sunt imediat conservați pe un vapor special, care acom paniază flota. Prin acest procedeu, afirmă acum pescuitul ia înfățișarea proporții industriale. Astfel locuitorii din cele mai îndepărtate regiuni pot fi aprovizionați zilnic, în fel și feruit de anotimp, cu pește proaspăt. In urma succeselor obținute au fost înființate și alte întreprinderi de acest fel.

In concluzie se poate deci afirma că tehnica frigoriferă are mari perspective în cadrul economiei rezervelor alimentare. Nu numai în Germania, ci mai în toate statele ea joacă un rol important în aprovizionarea alimentară

AN. ST.

ZIDIRE NOUĂ

Chipuri din Munții Apuseni

La o parte!...

Nu e mult de când sufletul înrătușat în lanțuri și cu presimțiri de mormânt, primea lovituri de sulițe și lacrămi de sânge picurau pe nesfârșitul altar al jertfei pentru Patrie! Multe au fost sufletele acelea încremenite de durere care într'o îngerească lepădare priveau cum roua rubinie a sufletului lor uda pământul ars al țării; iar din împletirea suferinții lor creștea cununa durerii românești. Lovituri de sulițe ne-au străpuns sufletul și răni adânci sângerează încă! Deaceea vă strig — la o parte — voua ce ați cădelnițat tămâind pe «înțelepții» și «marii oameni de stat» din trecutul apropiat, făcând cor cu toți tâmâietorii unei epoci de satanică domnie! Voua ce în treacăt și pe furiș ați suflat peste rănile de chin ale unei generații de martiri — cuvinte de batjocură — voua ce ați transformat în tarabe de vânzare și îmbogățire tribune înalte de apărare a intereselor vitale românești. Ci din aceiaș înțelegere a babei din povești, care ducându-se la biserică aprindea lumânări mari înaintea icoanei Maicii Domnului, al Mântuitorului și celorlalți sfinți: iar la plecare, pe peretele unde este pictat iadul — lipea câte o luminiță și pe nasul diavolului. Iar când au întrebat-o oamenii «de ce faci așa babo?» ea răspundea:

— «De, maică, nu se știe dacă pe lumea cealaltă nu-mi va fi de folos și dracul».

La o parte — voi — care din pana voastră v'ați făcut sulițe de forturâ a sufletului legionar. În lăturî voi ce din tribuna de apărare a ființei ați transformat-o în tarabă de vânzare de neam. Voi ce-ați asmuțit fiara apocaliptică asupra tinereților sfânt. năzuitor de străluciri romane — la o parte — voi ce 'n chiote de bucurie diavolească, cântară ți osanale călăilor scăldați în sânge legionar. Nu vă apropiați înși și trădători — în sufletele noastre și astăzi ne înspăimântă insula șerpilor iar mistrețul rănit și azi se simte urmărit. — Nu vă apropiați — vorbele voastre sunt ca balele veninoase și ne murdărese. Voi sunteți trădătorii de eri și de mâine — în tânguiri lase, voi plângeți la mormântul țării după ce voi l-ați săpat; plângeți nu din dragoste de dreptate, ci din străfund de conștiință deșteptă — ci din perfidie și din lașitate.

Voi care ați transformat în tarabe de vânzare și îmbogățire matoare de dreptate și adevăr de apărare și înălțare românească. La o parte voi toți cu sunete stridente și false, voi toți ce răsăriți ca ciupercile printre ruinele patriei noastre. Laudele voastre nu le primim și lamentările voastre ne scârbesc. Voi cei nechemați și nepregătiți sufletește — la o parte.

Anvonul grăitor și îndrumător de neam rămâne celor ce din slavă își fac un apostolat și din închinare de țară o țintă!

De sub ruinele patriei și din cenușa jertfei totale LEGIUNEA se înalță luminoasă și pășește pe drumul de strălucire a Românie de mâine.

IRIDENTA I. MOTA

«Libertatea» 27 Oct 1940

Românizarea întreprinderilor

(Continuare din pag. 1-a)

lului de conducere care este în majoritatea cazurilor vechi, 3) asimilarea fraților de muncă românești.

Dar o serie întreagă de greutăți se pun deocamdată drumului de românizare. Cea mai mare parte a capitalului din care se întreține întreprinderea este al evreilor. De aici ca răspuns la ceea începută, boicotul, sabotarea. Ei se îngrămădesc să și scoată banii amenințând întreprinderea cu falimentare. Pe de altă parte legea nouăi impune angajarea personalului, în proporție, care oarecum poate schimba și în defavoarea celui ce face așa ceva. Legea mai impune ca în treacăt și pe furiș să sufle peste rănile de chin ale unei generații de martiri — cuvinte de batjocură — voua ce ați cădelnițat tămâind pe «înțelepții» și «marii oameni de stat» din trecutul apropiat, făcând cor cu toți tămâietorii unei epoci de satanică domnie! Voua ce în treacăt și pe furiș ați sufla peste rănile de chin ale unei generații de martiri — cuvinte de batjocură — voua ce ați transformat în tarabe de vânzare și îmbogățire matoare de dreptate și adevăr de apărare și înălțare românească. La o parte voi toți cu sunete stridente și false, voi toți ce răsăriți ca ciupercile printre ruinele patriei noastre. Laudele voastre nu le primim și lamentările voastre ne scârbesc. Voi cei nechemați și nepregătiți sufletește — la o parte.

Dar toate dificultățile întâmpinate vor trebui să-și găsească soluții prompte și radicale. Prin decizii și noui ordonanțe trebue să ființ din acest impas. Boicotului trebue tre'ue să i se reteze răspicat și dela început orâtuit. Au răbdat românii destul jugul care îl apăsa. Deplin stăpâni pe destinele noastre, trebue să știm cum și să înfrângem și înconjurăm țiara. Este definitiv.

Iliuț Teodor

Italieni, călători și oaspeți în țările noastre

«Țara Italiei de aice dela noi, drept spre apusul soarelui este, nu așa depărtată de țara noastră; că dela Belgrad care-l știm mai toți că este pe Dunăre unde cade apa Savei în Dunăre, negustorește mergând cale de treizeci de zile este până la Veneția și Veneția este pe pământul Italiei care în statul său este între mări...»

(Așa scria pe la 1684 Miron Costin cronicarul Moldovei, pentru descălecatul dentâiu al țării lui).

Sub cerul Italiei fasciste a răsunat demult cântecul lui Ștefan Vodă al Moldovei.

Și în orașul Padovei (prin care a trecut de multe ori de tot, ca student Stolnicul Constantin Cantacuzino) ostașii Românici legionare au defilat măturisindu-și frățietatea, prin fața Ducelui Italiei. Să ne întoarcem cu ani în urmă la vremea Frăcilor și la Voevozii noștrii de atunci, prieteni și aliați de totdeauna cu cetatea eternă.

E leatul 6984 dela facerea lumii.

Vestea biuinții dela Podul Inalt străbătuse țările cu vâlvă mare și Paul Ումenbonum, curier al Domnului Moldovei o duse într'un suflet în orașul Veneției, spre bucuria întregei creștinătăți.

Senatul cetății din lagună trimite țării noastre laudă și mulțumită împreună cu îngăduiala unui grabnic ajutor bănesc.

Deacolo pleacă spre noi trimis de cinste, ambasadorul venețian Emanoil Gerardo.

Însuș Papa îl dă binecuvântarea lui.

La rândul său, Voevodul își trimite pe unchiul său Ion Tamblac solie veneților să ceară sprijin de frate.

Însfârșit tot din pământul Italiei în curtea Domnului nostru I se trimite leac și ingrijire în persoana lui Matei Muriano faimos medic, pentru rana primită de voevod la asediul Chiliei.

Drumurile înfrățesc țărmurile și le apropie.

Italia pe care a cunoscut-o Ștefan cel Mare este Italia de azi și de totdeauna.

Să ne întoarcem încă, la călătorii peninsulari veniți pe meleagurile noastre și îndrăgostiți de țara noastră, acum câteva secole.

El se pelndă prin fața noastră astăzi, calmuiți de cale lungă și nu prăfuiți de vreme ca și când ne ar fi vizitat ieri țara sufletul lor italic.

Iată-l pe Giovanni Botero, abatele mănăstirii San Michele din Chiusa, Suntem prin anul 1580.

El scrie fermecat, de aurul din râurile noastre, despre mierea și ceara de lângă Târgșor, despre cai «cu răsuflare neobosită» și despre câte alte bogății ale țării «Țara aceasta avea belșug de toate. Acum războiul a pustiit-o aproape», notează el, străbătând pământul Moldovei de atunci, pământul Carabogdaniei noastre.

Și un alt călător, câțiva ani mai târziu, pe vremea lui Ștefan Vodă Tomșa: Thomaso Alberti.

El ne vorbește peste veacuri despre Galați și despre Iași Moldovei și pomenește cu drag de ospeția întâlnită pe aici.

Benedetto Remondi, originar din Milano, misionar prin țările aceste, prin anul 1625.

El vizitează Bârladul, Cotnarii, Baia, Suceava și lasă scrieri despre tot ce vede și aude.

Îi urmează la scurt timp călătorul faimos: Bandini venit din țara lui caldă în viforniță noastră. În curtea lui Matein Basarab, mușneagul voevod al Munteniei.

Italianul vorbește înflăcărat Domnitorului Țării care-l ascultă atent fără a pricepe o boabă. Însfârșit întrebându-și tâlmaciul se lămurește și mulțumește călătorului pentru cuvintele lui. Era zi întâiu: Mitropolitul țării el însuș îl stropește cu mătăuzul de busuioc, după datină.

Banului înseamnă tot și pleacă apoi spre Moldova lui Vasile Vodă. E primit și de acesta și șade mult timp de vorbă cu Domnul Moldovei. Descrie în cartea sa orașele pe unde trece, obiceiurile, jocuri paparudelor, datinile țării, Divanele Domnești. Laudă ospeția ceasior și se minunează de copiii de Rumân cari se joacă în picioarele goale prin zăpadă și ger.

Iată-l pe Antonio Maria del Chiaro, călător prin Muntenia lui Constantin Brâncoveanu la leatul 1700.

El scrie «Istoria delle moderne rivoluzioni della Valachia» sugestivă în ea Bucureștiul orașul Domnesc, obiceiurile la nunți și ospețe, casele de țară cu miros de busuioc în lăturari, vițelia și buna cuviință a poporului nostru.

Vine apoi Sestini pela 1779, drumețind prin Ardeal și Țara Românească.

Mai amintim însfârșit popasul făcut de Spallanzani și Guglielmo Ludolf cu jurnalul lor de călătorie prin țările noastre.

Și încă atâția alții câți vor mai fi fost, și un se mai știu, pe meleagurile acestea, cari ne au cunoscut și ne au iubit pentru sufletul nostru frățesc de țărani bucuroși de oaspeți.

Legionarii români le-au întors astăzi vizita tuturor acestor călători italieni, deodinioară, lăsându-și prin țările noastre, dovedind acasă la ei veșnica noastră dragoste pentru pământul despre care Miron Costin scria atât de frumos:

— Este țara Italiei plină cum se zice ca o rodie, de cetăți și țări iscusite și mulțime și desime de oameni târguri vestite pentru de toate belșugurile. Pentru mare iscusință și frumusețuri a pământului acelui i-au zis Raiul pământului.

Italia, a cărui pământ orașele grădinile tocmelile la casele lor, cu mare desfătare traiului omenesc n'are toată lumea văzduh sub cer, umblând voioși și sănătoși. Nici călduri prea mari, nici ierni prea grele, oameni iscusiți preste toate neamurile, stătători la cuvânt, neamăgiți bănuți, cu oamenii străini omenoși, cu mare cuviință.

Cată-le deacum cetitorule ca într-o oglindă și te privește de multe ești, lepădând dela tine toate celelalte basme câte unii au însemnat despre ține...

AL. ALEXIANU

Vasile Alecsandri, dramaturg

Acei cari vor încerca să scoată în teatrul lui Vasile Alecsandri calitățile suverane ale dramei este sigur că nu le vor găsi. Ajutorul lui «Odiseu și al lui «Harta Rusiei» a fost numai un începător, dar nu începător de talia acelor cari lasă în urma lor dâra de lumină și de entuziasm pentru opera mare care trebuie să vină în urmă.

Meritul lui Vasile Alecsandri nu suferă cu nimic din această cauză, dimpotrivă dacă nu trecem cu indiferență peste rolul de animator pe care l-a avut — și asta nu o poate face nimeni fără să manifeste rea credință față de istorie — el își are depus în temelia teatrului românesc sfântul obor al muntenului, obor a cărui valoare nimeni și niciodată nu trebuie s'o discute. Desigur că din punctul de vedere al unei arte superioare Alecsandri a fost un orice animator un sacrificat, el fiind obligat să se consume în tatonări de teren, în dibuiri experimentale, în deschiderea unor drumuri ale căror orizonturi nu totdeauna le-a bănuit clar și dela început. Dar cât de folositoare s'au dovedit mai târziu pentru cultura românească vodevilurile, cantonetele, comediioarele și mai ales dramele sale: Despot Vodă și Ovidiu prin care a încercat să den teatrului nostru un ser de maturitate și de prestigiu european?

Este ciudat că întâlnim la un începător preocupări toiuși atât de mature. Ele trebuese însă căutate în structura sufletească a poporului nostru care, din pricina vitregiei soartei, a fost departe de ceeace se chiamă o copilărie. Opera dramatică a lui Vasile Alecsandri poartă pecetea unei precocități, care în mod firesc nu o poate avantaja, deoarece ea nu poate înlocui adevărata maturitate. Se întrevede aici explicația faptului pentru care teatrul lui Alecsandri, deși fără să aibă — cum am spus dela început — calitățile reale ale genului, lasă totuși unora spectatorului impresia unei puternice creații literare.

O literatură care o încă prea aproape de începuturile ei, nu are însă dreptul de a nu recunoaște acestui început decât o valoare istorică. Ea trebuie să-l trăiască, să-l fertilizeze și să se hrănească din el până când scrierile ei vor fi stăpânitoare încât să-i permită eventual spre cele mai amețitoare culmi ale artei. Deaceea Vasile Alecsandri care reprezintă acest început pentru teatrul românesc, va trebui să rămână încă în mijlocul preocupărilor noastre dramatice în ciuda unor patrivnice argumente estetice.

Găsim, ce e drept, în piesele lui situații artificiale, personagii prea puțin contrastate, scene pline de naivitate, infinante din teatrul apus francez și uneori chiar împrumuturi directe din mașinăriile lui. Augier, Charles Bataille, Picard, der cinstit întrebându-ne ce însemnă toate acestea în fața alternativei de a-l scoate pe Alecsandri din viața teatrului românesc? Nimic. Absolut nimic! Problema împrumuturilor și influențelor e cu mult mai complicată decât lasă aparențele să se creadă, c'-

Se întâmplă de foarte multe ori ca un scriitor să fie mare pentru un popor, fără să fie în același măsură de mare pentru arta lui. Istoria, chiar cea literară, are grija să așeze lucrurile cum cere trebuie. Alecsandri a fost dintre aceștia. Cariera lui literară au poate fi deși privită sub puncte aspect al cerințelor estetice, fără să se cadă în păcatul unilateralității. Autorul «Chiriților», al lui «Barbu Lăutaru», al lui «Florin și Florica» este prea mult la temelia teatrului românesc pentru a-l putea supune fără sentiment minuțiosului obiectiv al unui microscop estetic.

Așa trebuie înțeles Alecsandri. Adică așa trebuie acceptat — ca un precursor față de care dragostea trebuie să fie totdeauna mai tare decât ispita ușoară a unui fals și exagerat criticism.

AUREL CALINESCU

CUIBURI DE LUMINĂ

Luceafărul (Nr. 8—10)

SLAVA nouă lui Valeriu Cârdu ii aduce frumoasa revistă bănățeană «LUCEAFĂRUL» din Timișoara E un mănunchi de amintiri pioase ale unor camarazi și prieteni mai vechi și cari, toate, poarta câteceva din viața nestăvilită a acestui mare poet și erou legionar. Citâm din caprinsul acestui număr de sărbătoare închinat jertfei lui, și neuitatei lui amintiri, următoarele pagini:

«Valeriu Cârdu» de Aurel Cosma

«Despre poezia lui Valeriu Cârdu» de Grigore Bugariu.

Dar mai ales «Despre Valeriu Cârdu și despre Legiune» de Pavel Belu

Camaradul, prietenul, omul, poetul sunt pe rând pomeniți cu recunoștința și evlavie de cei pentru cari, trecerea lui prin viață alături de el, lucrul lui împreună cu dânșii, traiul lui Denvalma cu el în orașul Oraviței, a însemnat o dâră albă de lumină și neuitate aduceri aminte.

Și astăzi, când cei cari au rămas îl evoca, îl chiamă prin rândurile lor, cu strângere de inimă în glas, cu tremur în condee, plânge sufletul și lăcrămează ochii, ochii acei cari l-au avut câmlva în fața lor și cari o scriu să nu-l mai vadă nici o dată.

*

E plin pământul neamului de morminte. «Măsura creștinătății noastre este jertfa». Așa a spus Ionel Moța.

Și dacă te uiți înapoi prin vreme la țara de eri atât de mișelnică înțelegi dece a fost nevoie de atâta sânge nevinovat.

Și dacă revilești legile noastre, pricepi că legea onoarei n'a fost nici o clipă uitată...

— «Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fii niciodată mișel.

Lasă pentru alții căile mișcliei. Decât să învingi prin'r'o mișelie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei»

Așa a lăsat cu limbă de moarte Căpitanul, Țării acestea și generațiilor cari vor veni după noi. Și legiunile verzi de martiri au scris-o cu sânge.

«Sber peste ape»

volumul de poeme al tânărului poet transilvan Ion Moldoveanu, mort prea devreme într'un sanatoriu de tuberculoși. Acolo unde boala nu l-a putut răpune pe camaradul poet, a fost în poezia sa închinată țării și zărilor Legionare, pe care le-a cântat dar n'a apucat să le vadă cu ochi pământeni.

Sufletul său rămâne însă lângă inima acelora cari priveghează azi cu jertfa eroilor să fie cinstită fără prihană.

Poezia noastră ardeleană găsește în volumul lui V. Copilu-Cheatră «Cartea Motului», sunete duioase altori aspre accente. Există în acest volum de versuri, un cult al marilor neliniști sociale din «Țara Moților», o pătrundere a realităților, a durerosului realități dintr'o regiune ce are în sânul ei oameni voinici, dar atât de hărțuiți de vitregia sorții.

Poetul V. Copilu-Cheatră a reușit să rădice la un nivel artistic destul de înalt, simple notații, realizând astfel nu numai un îndreptar de viață românească, dar și o poezie de autentică valoare.

A.

Idei pentru războiul fără sânge

(Continuare din pag. 1-a)

spunem un cuvânt asupra calităților impuse personalului, ce trebue să alcătuiască falanga de muncă.

Calitățile indispensabile

Fixăm aceste calități:

1. Vederi largi, îndrăsnețe, inspirate, izbucnind din adâncul încă necercetat al sufletului românesc, pe care trebue să-l cunoască înainte de toate și mai presus de toate.

2. Cultură serioasă, în domeniu generale, simțul măsurii în exteriorizarea gândirii, și al preciziunei în aplicarea formulelor.

3. Dar inventiv, altoit pe caracter optimist, capabil de soluții prompte, originale și antrenante.

4. Un patriotism fierbinte, încercat, în măsură să-l imprime mediului și să deslănțuie elanuri.

5. Putere de muncă.

Adevăratele valori

Cele cinci puncte enunțate ne obligă să credem în calități pe cari nu le dau totdeauna diplomele. Este cazul Doctorului Goebbels — neîntrecutul șef al propagandei germane — prea puțin norocos în întreprinderile anterioare, dar care și-a descoperit înclinațiuni negalate într'un domeniu în care încă nu și-a găsit concurent.

Valorile trebuese descoperite în toate ramurile activității și angrenate în mecanismul propagandei, scutindu-le de preocupațiunea stagiilor în slujbele de ungină.

Este același lucru ce se face aiurea, cu ofițerii fixați în Serviciile de informații, cari își consacră viața pe tărâmul războiului invizibil.

Octav Vorobchievici

Înapoi la buchia lui Creangă

(Continuare din pag. 1-a)

peste acest haos ei să-și poată întinde comod blestemata pânză drăcească.

Literatura lor a fost unul din mijloacele sinistre care au dat grave urmări.

Cartea jidovească a fost arma lor cea mai puternică, cea mai periculoasă cu care au săpat necontenit armătura spirituală a neamului. Prin ea și-au putut strecura subtil toate mijloacele de corupție. Prin cartea jidovească și prin alte mijloace asemănătoare, popor după popor urmau să piară înghițite de focul blestemului păgân.

Deacum înapoi la buchia lui Creangă, la Eminescu, la Coșbuc, să învățăm să ne închinăm pământului românesc, și numai de vine dela el să fie hrana sufletului nostru, mijlocul vieții noastre.

Gabriel Bălănescu

Școala medie în Italia

Până la noua organizare realizată prin «Carta școalei», redactată din ordinul Ducelui de Giuseppe Bottai, ministrul Educației Naționale și aprobată de Marele Consiliu al Fascismului, în ziua de 15 Februarie 1923, școala medie italiană constituia trecerea între învățământul primar și universitar, juchul adică greoi necesar rul, pe care îl are în organizarea școalei noastre, liceul de toate categoriile.

Acest învățământ mediu, organizat încă din primul an al regimului fascist de către Giovani Gentile, prin legea 1a din 1 Mai 1923, cuprindea toate școlile de rang secundar din Italia, pe care le puteau urma absolvenții învățământului primar. Până la completa aplicare a noii organizări a învățământului secundar în Italia — lucru ce va avea loc deabia în anii care vor urma — această școală medie continuă încă să funcționeze în parte în vechea sa formă.

Școala medie italiană era împărțită prin legea din 1923 în următoarele categorii: gimnaziu, liceul clasic, liceul științific, institutul magistral inferior și superior — similar școalei normale de învățători dela noi — și școlile tehnice de mai multe feluri, după caracterul predominant al materiilor predate: agrare, industriale, comerciale, nautice, profesionale feminine. Fiecare din aceste școli tehnice era de două grade, inferior și superior.

Prin «Carta școalei» din 15 Februarie 1933, școala medie capătă însă cu totul alt caracter. Ea nu mai constitue o sepulizare din primul moment al absolvirii cursului primar. Școala medie trebue să facă legătura între învățământul elementar și superior, în care intră un număr universalitatea ei și liceul clasic și științific. Această «școală medie» rezultat al unei lungi discuții de politică școlară, constitue incontestabil una din cele mai fecunde inovații, ale nouei reforme italiene, pentru care «Carta școalei» nu e o simplă lege, ci un îavar și un îndreptar de lege.

Școala medie un desființează încă cu totul unele dintre școlile profesionale și tehnice, pentru acei din tre copii, care trebue să capete instrucțiunea necesară muncii calificate în marele centre urbane.

Mai insistă de a prezenta caracterul inovator al acestei grad intermediar de învățământ, e util să citim chiar textul din «Carta școlii», care se referă la rostul și organizarea acestei instituțiuni.

Școala medie, comună tuturor tinerilor care trebue să urmeze studii de un grad superior, dă copiilor între 11 și 14 ani, primele elemente riguros alese ale culturii clasice. Această școală durează 3 ani. În programele sale inspirate din metodele didactice moderne, învățământul limbii latine contribue la formarea morală și mintală a individului. Munca capătă o formă și metode productive.»

Școala profesională este făcută pentru tinerii dela 11 la 14 ani care se prepară să răspundă cerințelor muncii în marile centre urbane. Structura și organizarea acestei școli au fost dispuse după un plan didactic corespunzător scopurilor sale. Munca științific organizată are un loc prepunderent.

Școala tehnică, de o durată de 2 ani, completează școala profesională pregătind copii în diverse ramuri care due la servicii secundare și îi inițează la lucrările specializate ale marei și micei industrii, ca și serviciile casclor de comerț și a întreprinderilor agricole.

Studiile și observațiile au recunoscut că întreaga viață școlastică a elevului este compromisă de insuficiența educativă a primelor trei ani de școală secundară. Această insuficiență nu derivă însă din lipsa de atenție a profesorului sau a elevului. Ea provine din trecerea brusc dela materialul intuitiv al școlei primare la învățământul mult mai abstract, uneori chiar specializat dela începutul școalei secundare. În felul acesta, evoluția normală a copilului nu este ajutată. Studiile în bună parte abstracte, pe care va trebui să le facă în a doua parte a liceului, nu-l vor găsi apt pentru ele. Școala medie italiană, care durează 3 ani, înlocuind învățământul secundar inferior, este dedicată treceri dela experiența imediată a copilului la experiența spirituală a studiului. Cultura clasică și în special studiul limbii latine, a cărei dublă funcțiune de admirabilă gimnastică a inteligenței și de superioară educație etică, a format întotdeauna punctul central al liceului italian va continua să joace acelaș rol educativ și în noua școală medie.

Acești 3 ani de școală, fără grabă, fără preocuparea de a înmagazina cunoștințe abstracte sau profesionale, fără nici o tendință de specializare, vor constitui o școală de descidere a inteligenței copilului spre studii, spre înțelegerea plăcerii și necesitatea studiului, o școală familiară, fără teme prea multe, fără interogații prea multe, fără atmosferă de catedră. Profesorul va găsi, înainte de toate, în clasă, tovarășul, un tovarăș care își va scrie împreună cu el impresiile, care va citi și va gândi împreună cu el, obișnuindu-i minten cu necesită funcțiune supremă și sufletul cu atenție necesară disciplină. Cu încetul, profesorul va aduce pe copii în cercul experienței sale de om, care simte necesitatea studiului.

Școala medie prepara deci pe copii pentru experiența spirituală. Ea îndeplinește în acelaș timp o funcție de orientare și de selecție. Copilul nu va căpăta o specializare deviă de abia după această școală, care în copilului timpul și modul maturității. În acest sens, școala medie italiană are un adânc sens politic și social. Prin liberarea procesului formativ al inteligenții în momentul cel mai dificil al evoluției sale intelectuale, prin eliminarea presiunilor profesionale și prin contactul imediat cu formele mai înalte ale culturii, copilul va putea capăta sensul și gustul unei lumi spirituale, pe care n'o putea pătrunde prin saltuțile brusce ale programelor de învățământ, pentru care nu era încă deajuns de pregătit.

Realizările regimului legionar după primele săptămâni de guvernare

După 6 Septembrie 1940, Statul român era un semn de întrebare.

Dacă lucrurile ar fi continuat să meargă ca și mai înainte, dispariția lui ar fi fost o certitu dine apropiată.

Încrederea puterilor Axei în vechiul regim era nulă.

Arbitrajul dela Viena, cu garanția dată nouă de Germania și Italia, avea ca principală clauză una nescrisă: puterea noastră de a rezista dificultăților interne și de a ne redresa.

La Viena a fost garantat un Stat român neviabil.

Nu s'a gândit nimeni să garanteze o țară care să trăiască prin mila altora.

Stăpânirea situației

Simpla instalare la putere a regimului național legionar nu schimbă nimic din termenii acestei clauze prescrise.

Trebuiau date dovezi de fapte că România, de-acum Stat național-legionar, este viabilă.

Și trebuia refăcută încrederea puterilor Axei, în sinceritatea atașamentului nostru către această mare forță continentală.

Provocările din afară

Slăbiciunea noastră care ajunsese la gradență prin cesiunile teritoriale a fost latonată după 6 Septembrie prin numeroase provocări de ale vecinilor

HORIA SIMA
Conducătorul Mișcării Legionare

Am avut de făcut față unor dificultăți la Răsărit.

Le-am rezolvat cu promptitudine și demnitate.

Am avut de făcut față, apoi, problemelor rezultate din animozitățile cu Ungaria.

România a protestat energic și demn, nu s'a prelat la măsuri de represalii contra maghiarilor dintre granițele românești, a făcut anchete și statistici asupra roadelor alitudinii ungurești, cu privire la situația conaționalilor noștri din Ardealul cedat, în fine, a reclamat pe lângă puterile Axei, beneficiul clauzelor arbitrajului dela Viena, garantate de aceste puteri.

Lucrurile s'au liniștit

Soliditatea noului regim

Pentru a se ajunge la acest rezultat, atitudinea oficială arătată mai sus, trebuia completată cu dovada soliditătii regimului național-legionar, cu dovada rădăcinilor sale prinse indestructibil de solul și sufletul românesc.

Numai cu un regim de durată puteau sta de vorbă puterile Axei, iar nu cu unul de azi pe mâine

Grandioasa manifestație de forță națională, ordonată, disciplinată și cimp samavolnic instalase tabăra sa pe terchiul legionarilor. La toate somațiile legale ale Căpitanului de a părăsi locul, acesta nu a răspuns decât cu amenințări.

S'a cerut d-lui Movilă evacuarea terenului, însă influența generalului Pârâianu și a dr. Rădulescu a dus la desființarea în mod pentru înfruntarea primejdiilor viitoare, s'a prefăcut în certitudine, nu numai pentru Românii, clătinați de ultimele evenimente, dar și pentru prietenii noștri din puterile Axei, obișnuiți în parte să ne privească până aci — ca popor — după roadele nefaste și disolutive ale vechiului regim.

După 6 Octombrie 1940 multe păreri, defavorabile țării noastre, în [illegible]

Care este rezultatul anchetei?

Cine îl protejează?

Aceste întrebări au apărut în ziarul „Buna Vestire" No. 168 din V8 Septembrie 1937 și la care vom răspunde acum față de vitregia timpurilor și în urma celor precizate în rezultatul anchetei.

Un act de vindere-cumpărare și un profit de milioane

Lt. Colonel dr. Rădulescu și soții Niculescu au cumpărat dela d. Petre Popescu și doamna Maria Pompiliu Băbeanu, ambii din Tr. Severin, un teren situat în stațiunea Carmen-Sylva, jud. Constanța, format din parcelele No. 18, 19 și 20, prevăzute în planul de parcelare al malului Mării Negre, plan aprobat de Prefectură cu No. 7007 din 27 Iunie 1898, plătind fiecare câte 50.000 (cincizeci mii) lei, adică în total 150.000 lei, la data de 17 Decembrie 1935.

Actul s'a autentificat sub No. 1974 la Trib. Meehdinți și s'a transcris la Trib. Constanța sub No. 9018 din 30 Decembrie 1935. La data de 28 Decembrie 1936, Lt. Colonel dr. Rădulescu și Ing. Niculescu vând părțile lor doamnei Maria Niculescu, soția Ing. Niculescu, cu câte 60.000 lei, fiecare, astfel că valoarea acestui teren format din parcelele de mai sus, la data de 28 Decembrie 1936, era în total circa 180.000 lei.

Actul s'a autentificat la Sect. Notariat Trib. Ilfov sub No. 42820 din 30 Decembrie 1936 și s'a transcris la Trib. Constanța la 18 Ianuarie 1937 sub No. 394.

După trei luni, adică la 17 Aprilie 1937, Jandarmeria cumpără același teren, format din parcelele No. 18, 19 și 20 dela soții Niculescu și pentru Ministerul de Interne prin delegatul său Lt. Colonel magistrat Stefănescu din Jandarmerie pentru Asociația „Casei Jandarmeriei", care la acea dată nici nu avea căpătată calitatea de persoană juridică, cu fantastica sumă de 1.500.000 lei.

Cum s'a putut face această afacere?

Cine a profitat de ea?

Cine a încasat diferența de 1.350.000 lei?

Cine este rezultatul anchetei?

Cine îl protejează?

Garanția dela Viena în forme reale

Pe linia realizărilor Statului național legionar, realizări cu efect și actual și de durată este transformarea garanției provinciale dela Viena în garanție reală, tangibilă.

Eu e acum prezentă printre noi, sub forma de instructori militari, de arme terestre moderne și de aviaone

Țăranul își poate semăna lotul în liniște și în siguranță, muncitorul de toată mâna nu are a se tema de ziua de mâine a familiei sale.

La adăpost de orice amenințare din afară, ne putem dedica cu toată puterea, operii de vindecare a multora și adâncilor răni lăsate pe trupul țării de regimul trecut, precum [illegible]

D. GENERAL I. ANTONESCU
Conducătorul Statului

Cum a lucrat acest comitet în disprețul oricărei morale și legi, se poate vedea din dosarul cercetărilor cari au rămas fără sancțiuni, iar membrii comitetului de inițiativă cu vile și blok-haus-uri la București, unii cari nu mai sunt în armată dând lecții de cinste și morală cunoscuților, iar alți rămași în armată dând asemenea lecții subalternilor lor.

Cerem, deci, insistent să se reia firul întrerupt al acestei cercetări care cuprinde și alte capitole, întrucât dovezile există și nu pot fi îndepărtate. Sancțiuni vinovaților!

MIȘU MARINESCU
Lt. Colonel în rezervă din Jandarmerie

d-lui General Antonescu, conducătorului Statului nostru, sunt semnele acestei schimbări îmbucurătoare, ale căror roade pentru țară, nu vor întârzia să se arate, în chip strălucit.

Dinamizarea nației

Dinamizarea nației este problema chee a viitorului neamului nostru.

Ea stă în mâna unui tineret pe care nu l-au abătut din calea credinței sale nici furtunile morții și care are ca deviză sacrificiul său ca garanție, pentru mântuirea și înălțarea neamului.

Marșul, cântecul, munca legionară, lipsa de teamă în fața piedicilor celor mai mari și a riscurilor celor mai grele, practicate cu avânt și disciplină de cămășile verzi au început deja dinamizarea sufletească a nației.

Doi ani de așteptare încrezătoare, a cerut țării, Horia Sima, Comandantul Mișcării.

Acești doi ani sunt o făgăduință legionară și un îndemn pentru neamul întreg.

La capătul lor, minunea trezirii din inerție a nației va fi un fapt necontestat, ai cărui primi pași biruitori îi privim zilnic, din Capitală până în fundul celor mai umile sate, în marșul, cântecul și munca legionară.

I. DIACONESCU

Parastasul Legionar dela Câineni

CAINENI 28. — Sâmbătă 26 Octombrie a avut loc la Câinenii de Argeș un parastas pentru pomenirea sufletului legionarului Nicolae N. Popescu, mort, în împrejurări tragice, în timpul alegerilor din 1937.

Au fost de față în afară de legionarii din sectorul Lovistea, cei [illegible] farmaceutic, din Buc. Str. Pitar Moși Nr. 6 Et. II următoarele date:

1. Intreprinderea unde funcționează (funcț. stat, farmacie publică, laborator, depozit, etc.).

2. Data când au ținut libera practică.

3. Adresa actuală.

Colegii fără serviciu vor comunica aceleași date afară de punctul 1.

CONSTIPAȚIE
PASTILE MIRATON
din ierburi naturale de Chatel-Guyon
Laxativ ușor plăcut

Descoperirile dela Cercul cultural jidovesc „Sephard"

Așa se intitula focarul de propagandă jidovească, tripou și templul francmasonic camuflat.

«Cercul» exista mai de mult. Cine erau membrii «Cercului Cultural»? Următorii

M. Albahary, Alex. Alcalay, Albert Atalino, dr. Albert Atalino, inginer Z. Atalino, D. O. Alfandary, Sami Almosnino, Jean Almosnino, S. Alschek, Isy Bassa, dr. Calef, Jaques Cunetti, Iacob Campus, Elias Campus, Mauriciu Cappon, av. Iosef G. Cohen, David Eschenasy, Musar Finți, dr. David Lovy, Leon Mayer, Haim Mitrany, Moise Nissim, Mosen Sabetay, Reoben Solomon, Aurel Waschitz, etc.

Președinte era Marco Presente. Acesta își număra aproape 400 de membri activi și toți aparținând ovreeschii neam.

«Cercul cultural Sephard» avea — cu un caracter cercetat — o bibliotecă. Vedeți numai că biblioteca conținea un mare stoc de cărți și broșuri cu caracter subversiv.

În altă încăpere a sediului din **Calea Călărași 22, Poliția Socială a Capitalei, compusă din camarazi legionari, a descoperit că aranjamentul interiorului este într'un «stil» specific templelor în care se țineau ticăloasele sedințe francmasonice.**

De fapt o parte din «culturalii» membri au fost surprinși eri noapte de către Poliția Legionară, în jurul unei mese de ruletă, pe care se găseau 80 perechi de cărți de joc, multe fișe și 208.350 lei.

La această neașteptată vizită a Poliției Legionare, au fost găsiți următorii:

Franco Emo, Stela Arie și Avram Arie, la o masă de pocker, miza era maro.

La alte mese jucau jocuri de noroc pe sume mari:

Roza Bober, Folender Ianca, Arditi Eliza, Isac Arditi, Emilie Arie, Iaim Levy, Catarivos Isac, Demayo Sail, Demayo Silvia, Franco Semo, S. Solomon, David Leon, Anton Rafael, Mantee Isac și Masse Bebar.

În modul cel mai politicos — d-nii «membrii» cu un simandicos aspect exterior — au fost invitați la Poliție, unde li s'au luat cuvenitele declarații, apoi au fost lăsați liberi. Firește li s'au făcut acte de dare în judecată.

Intă dar cu ce se îndeletnicește un «cerc cultural» jidovesc.

Nu se va da curs denunțurilor anonime

COMUNICAT

Ministerul Afacerilor Interne aduce din nou la cunoștința publicului că nu dă curs la nici un denunț anonim.

Cine are de făcut o reclamație să o facă sub proprie semnătură și responsabilitate.

O nouă bătălie pornită de „Ajutorul Legionar"

Grija pentru sănătatea neamului

Inaugurarea Dispensarului Legionar din Str. Cobălcescu

Oficierea slujbei religioase

Munca este cea mai mare evanghelie în viață.

Prin muncă sufletul se izbăvește de păcate și câștigă fericirea cea veșnică. Munca înobilează pe om și singură ea este aceea care îl apropie mai mult de Dumnezeu. Munca este dragoste, abnegațiune, jertfă, desăvârșire.

Căpitanul, când a pornit să izbăvească neamul din blestemul veacurilor, și-a spus de bunăseamă că numai printr'o muncă aspră, dârză, din toate străfundurile vieții, dezinteresată, se poate ajunge la creșterea nouluí om, adevărătului om, care să schimbe pentru totdeauna fața românului de până acum.

Taberele de muncă, troițele dela răscruci de drumuri, podurile, punțile, canalizările, dispensarele și atâtea alte zidiri începute cu ani înainte de prigoană, sunt tot atâtea mărturii despre sfințenia muncii.

Munca înseamnă Sănătate. Trândăvia, boală.

Și cum trândăvia a săpat și cuzi la sănătatea neamului, prin sifilis, tuberculoză și atâtea alte plăgi, începutul unei bătălii sanitare era de absolută necesitate și se impune ca un imperative al Mișcării Legionare.

Sănătatea morală a Neamului este strâns legată de sănătatea lui trupească.

Cei mulți și săraci din cauza medicamentelor prea scumpe și a medicilor hapsâni, trebuiau cu orice preț să moară înainte de vreme, sau să înfunde ospiciile ori pușcăriile.

Pentru a pune stavilă păcatului din noi, Mișcarea Legionară prin Ajutorul Legionar începe astăzi ofensiva unei bătălii. Bătălia ajutorului sanitar. Bătălia milei și a ogoarelor cele mai curate, pentru fratele bolnav și care nu se poate ajuta singur.

Inaugurarea Dispensarului

In cadrul Ajutorului Legionar s'a pus ieri în strada Cobălcescu No. 41, baza primului dispensar medical legionar.

[illegible] mântuirea celor de deponenți și a Statului fără ca, prin aceasta, conducătorii vinovați să-și capete pedeapsă legiuită sau măcar să suporte și ei și o pierdere în averea și în poziiile lor privilegiate. Ba chiar mai mult, s'au transformat în asupritori și în profitori, fără rușine, în dauna patrimoniului public și a oamenilor de bună credință.

FAPTELE VIZIBILE

La 23 Noembrie 1931 Banca Marmorosch Blank închide giseele. Sutele dela deponenți, atrași printr'o aparență de Soliditate, meșteșugit regisată, au bătut în zadar la ușa băncii. — Banul lor rupt dela gură l-a fost refuzul

Opinia publică alimentată de o presă asservită, — a fost pusă în situația de a crede că Statul trebue să intre în interesul deponenților Și mulți au rămas cu această credință.

Ceeace se petrecea însă în realitate rămâne o enigmă, deși cinstit și ro

Realitatea

Salvarea directă și imediată a Băncii Blank ere în mâna guvernatorului Băncii Naționale. De voința acestuia depindea ca statul să mai dea 2—3 miliarde de lei spre a acoperi deficitul băncii.

S'a nemerit ca guvernatorul de atunci să fie d. Prof. Mihail Manoilescu. D-sa a înțeles să ajute banul Statului român și să nu se facă părtaș la jaful avutului românesc în profitul jidanilor și a politicianilor veuuli care îl ajutaseră.

Banca Blank nu fusese altceva de cât un instrument de spoliere a românilor. Prin bilanțuri false, prin evaluări elastice și prin tot felul de artificii contabile se ascunsese adevărul. Banca lucra numai în pierdere, dar conducătorul ei, familia lui și toți politicianii care s'au perindat pe acolo, au încasat regulat tantiemele și cadourile care li se cădeau ca preț al tăcerei și al complicitații vinovate.

Guvernul Iorga voia însă salvarea cu orice preț. Consiliile B. N. R. se țineau lanț. Și pentru mai multă siguranță au fost ședințe chiar la Sinaia unde erau susținătorii.

Guvernatorul a rezistat însă și banul Statului nu s'a mai dus să ascundă manevrele jidovești.

Epilogul

Banca Blank a tras obloanele și totul intrase în normal. Justiția trebuia să pronunțe falimentul, iar vinovații de falș și manopere frauduloase să plătească.

Nimic din toate acestea nu s'au [illegible]

In loc de pedeapsă pentru vinovați, Prof. Mihail Manoilescu a fost

Cuvântul Conducătorului «Ajutorului Legionar», Ilie Gărneață

Vorbește apoi d. Ilie Gărneață, Comandant al Bunei Vestiri și Comandant al Ajutorului Legionar. I-a sa mulțumește întâi tuturor medicilor legionari cari s'au ostenit și se vor mai osteni pentru câștigarea acestei mari bătălii sanitare. A făcut apoi apel camarazilor mediri să-i ajute și în viitor cu aceeași dragoste pentru organizarea unor noi dispensare de cartier și a unor leagăne de zi așezate pe lângă fabricile de muncitoare.

Leagăne pentru copii și școli pentru educarea viitoarelor mame

Tot în cadrul «Ajutorului Legionar» anunță d. Ilie Gărneață, se vor înființi în toată țara, leagăne de zi pentru copii, unde muncitoarele vor putea să-și lase, în timpul lucrului, odraslele lor.

Patru, cinci, leagăne de acest fel vor fi ființă în scurt timp și se vor desvolta sub îndrumarea «Ajutorului Legionar» care, în privința îngrijiri[illegible]

Inaugurarea Dispensarului

Vestiri, dr. Sandu Popovici, Secretar General în Ministerul Sănătății ca reprezentant al Ministerului, Jr. Serban Mileoveanu, dr. Claudian, pricini care se vor înțelege imediat.

In disperarea lor deponenții băncii Blank s'au constituit într'un ridicat pentru apărarea intereselor lor și au început o acțiune.

La o întrunire a deponenților, ținută la 29 Noembrie 1931, a apărut un reprezentant al guvernului Iorga în persoana d-lui Ioanid. Dându-se titlu de comisar al guvernului. D. Comisar a desfășurat o activitate meșteșugită pentru a potoli spiritele. La acest sens însă n'a ezitat să arunce și ultimul argument: o anumită derință, spunând textual:

'Domnilor deponenți vedeți dar că vă găsiți într'o bună companie».

Dar complicitatea puterniciilor nu s'a oprit aci. — In acelaș timp d. Blank organizează o primire fericeă la Vila sa dela Eforie și este onoratul tuturor susținătorilor, prezentând cu intenția vădită de a arăta voința ca persoana Tamburului din str. Doamnei să nu sufere unici o atingere. Și n'a suferit nimic

D. Aristide Blank obține o serie de afaceri care culminează în cunoscuta combinație «Discom».

Localul băncii este închiriat Statului.

Lucrările sunt asapate spre a pune în valoare terenul dela Bordei, proprietatea Băncii Blank.

Fără strălucirea de altă dată, dar cu aceiaș obrăznicie d. Blank își reia locul, tendând la un moment dat să devie salvatorul țării. Un lung studiu, publicat de un cotidian românesc, ni-a arătat ce-ar fi făcut d. Blank dacă ar fi fost ministru în România.

Desgroparea acestei triste afaceri n'a mai fost posibilă. Măsura luată de guvern o aduce în actualitate și este bine să fie adusă în discuție pentrucă de aci pleacă seria afacerilor care s'au ținut lanț timp de 19 ani, după ce terenul a fost curățit de oameni care se opuneau.

Econ.

Răspândiți: BUNA VESTIRE

INFORMAȚIUNI

Prin noua organizare a Casei Regale, Mareșalul Curții Regale are în atribuțiunile sale numai chestiuni referitoare la activitatea interioară a Palatului Regal și chestiuni de reprezentare.

Așa fiind, cererile scrise sau verbale de audiență la Mareșalul Curții, care au ca obiect diferite intervenții pe lângă autoritățile civile și militare (numiri în funcție, etc.) nu vor fi înregistrate.

Aceste cereri trebuesc a fi înaintate Departamentelor respective, singurele în măsură a le soluționa.

*

Scrisoarea trimisă ziarului nostru în legătură cu anticăriile dela Vama Poștei nu o putem publica, nefiind semnată,

Invităm pe cei ce ne-au trimis-o să se prezinte la redacția ziarului nostru cu un memoriu în această chestiune.

*

Centrul Studențesc București invită pe toți studenții români creștini dela Universitatea din București, la ceremonia deschiderii cursurilor pe anul școlar 1940 și 1941, care va avea loc VINERI 1 Noembrie crt. orele 6 p. m. în amfiteatrul mare al Facultății de Farmacie din Clădirea Universității Str. III. Piața Mihai Viteazul.

In comunicatul despre arestarea Generalului Negrei, pentru răspândirea unui manifest interzis, s'a strecurat o greșală: numele celui arestat este NEGREI, iar nu NEGRI cum a apărut în ziare.

*

D. Alexandru Ghica, directorul general al poliției, a dat următoarele delegații:

D-nii Hotinceanu Nicolae, avocat și Radu Mihala absolvent de liceu, vor îndeplini, primul funcțiunea de șef al poliției Suceava și ultimul pe aceia de șef al comisariatului de poliție Reșița.

*

Cursurile Școalei de Arhivistică din București, strada Arhivelor Nr. 4, încep Luni 4 Nov., ora 4 d. a. Profesorii și elevii sunt invitați a lua parte. Deasemenea sunt rugați a lua parte și foștii elevi și diplomați ai Școalei.

Inscrierile și reînscrierile continuă până în ziua de 2 Nov., ora 3-7 d. a.

*

D-nii prof. Radu I. Paul și Aurel Decei, sunt rugați a trece de urgență pela Subsecretariatul de Stat al Presei și Propagandei, Direcțiunea Personalului, având a li se face unele comunicări.

ultima ora

Importanta întrevedere Mussolini - Hitler

la Florența

FLORENȚA 28 (Rador) — La terminarea convorbirilor dintre Fuehrer și Duce s'a dat următorul comunicat :

«Ducele și Fuehrerul a u avut astăzi o convorbire, care a durat mai multe ore și care, în spiritul alianței dintre cele două popoare, s'a desfășurat, ca întotdeauna, în forma cea mai cordială, demonstrând o completă identitate de vederi asupra tuturor chestiunilor actuale.

La convorbiri au participat miniștrii Afacerilor Străine ai celor două țări aliate».

FLORENȚA, 28 (Rador). — La 11 și 15, în salonul din Palazzo Vecchio a început, în prezența d-lor Ciano și von Ribbentrop, convorbirea între Duce și Fuehrer.

Convorbirile au continuat după amiază

FLORENȚA, 28 (Rador). — După dejun, Ducele și Fuehrerul au asistat la un concert în fastuoasa sală albă din palatul Pitti, apoi s'au înapoiat la Palazzo Vecchio. Aici, într'o atmosferă de extremă cordialitate și amiciție, au continuat conversațiile, care de astă dată nu mai aveau caracterul protocolar dela început.

La ora 17 și 45 minute, Fuehrerul și Ducele au plecat cu automobilul la gară, în mijlocul unor manifestații entuziaste ale populației ce se înghesuia pe întregul parcurs. Automobilul străbătea cu greu printre mulțime.

La gară, despărțirea a fost tot atât de afectuoasă cum fusese și întâlnirea.

La ora 17,55, trenul cu Fuehrerul a părăsit Florența, iar la ora 18 a plecat și Ducele.

COMUNICATUL OFICIAL

FLORENȚA 28 (Rador). — La terminarea convorbirilor dintre Fuehrer și Duce s'a dat următorul comunicat:

«Ducele și Fuehrerul au avut astăzi o convorbire, care a durat mai multe ore și care, în spiritul alianței dintre cele două popoare, s'a desfășurat, ca întotdeauna, în forma cea mai cordială, demonstrând o completă identitate de vederi asupra tuturor chestiunilor actuale.

La convorbiri au participat miniștri Afacerilor Străine ai celor două țări aliate.

DUCELE

Conflictul italo-gre

Fuzionarea forțelor armate italiene și albaneze

TIRANA, 28 (Rador). — Consiliul Superior Fascist Corporativ, reunit în ședință plenară, a aprobat Luni decretul de lege privitor la fuzionarea forțelor armate italiene și albaneze.

Președintele Consiliului Superior Fascist Corporativ, d. Toci, a ținut un discurs prin care a subliniat coincidența care face ca această aprobare a fuziunii forțelor armate să se producă tocmai în ziua când armata imperiului fascist a trecut frontiera de sud a Albaniei.

Legea a fost aprobată prin aclamații, în mijlocul uralelor adresate Regelui-Împărat și Ducelui.

Cuprinsul Notei Italiene adresată Greciei

ROMA, 28 (Rador) — D. Cruzzi, ministrul Italiei la Atena, a remis Luni dimineața, la ora 3, următoarea notă guvernului elen :

«Guvernul italian a putut, în mai multe rânduri, să constate modul în care în cursul conflictului actual, guvernul elen a adoptat și a menținut o atitudine CARE ESTE IN CONTRAST NU NUMAI CU RELAȚIUNILE NORMALE DE PACE SI DE BUNA VECINATATE DINTRE NAȚIUNI, CI CHIAR CU OBLIGATIILE PRECISE CE REVIN GUVERNULUI GREC DE PE URMA SITUAȚIEI SALE DE STAT NEUTRU.

In mai multe rânduri, guvernul italian s'a găsit în situația de a invita guvernul elen să observe aceste obligații și să procedeze în contra violării lor sistematice, violare cu atât mai gravă cu cât guvernul elen a tolerat ca apele sale teritoriale, coastele și porturile sale să fie folosite de flota britanică, în cursul operațiilor sale de războiu, a favorizat aprovizionările forțelor aeriene britanice și a îngăduit organizarea unui serviciu de informații militare în arhipelagul elen, în detrimentul Italiei.

Guvernul grec este perfect în curent cu aceste fapte, care au format în mai multe rânduri, obiectul de mersurile diplomatice din partea Italiei și cărora guvernul elen — CARE AR FI TREBUIT TOTUSI SA-SI DEA SEAMA DE GRAVELE CONSECINȚE ALE ATITUDINEI SALE — NU A RASPUNDE PRIN NICIO MASURA DE PROTECȚIE A PROPRIEI SALE NEUTRALITATI, și dimpotrivă, prin intensificarea acțiunii sale, prin favorizarea forțelor armate britanice și prin colaborarea sa cu inamicii Italiei.

Guvernul italian are dovezi că această colaborare fusese prevăzută de guvernul elen și reglementată prin înțelegeri cu caracter militar, naval și aeronautic. Guvernul italian nu se referă numai la garanția britanică acceptată de către Grecia, ca făcând parte dintr'un program de acțiune îndreptat împotriva securității Italiei, ci și la angajamentele explicite și precise luate de guvernul grec pentru a pune la dispoziția puterilor în războiu cu Italia importante poziții strategice pe teritoriul grec, deci și a bazelor aeriene din Tessalia și Macedonia, destinate unui atac în contra teritoriului albanez.

In această privință, guvernul italian trebue să amintească guvernului elen acțiunea provocatoare desfășurată față de națiunea albaneză chiar de însuși guvernul grec față de populația din Ceamuria. PRECUM SI INCERCARILE CONTINUI MENITE SA PROVOACE DEZORDINI DINCOLO DE FRONTIERELE SALE.

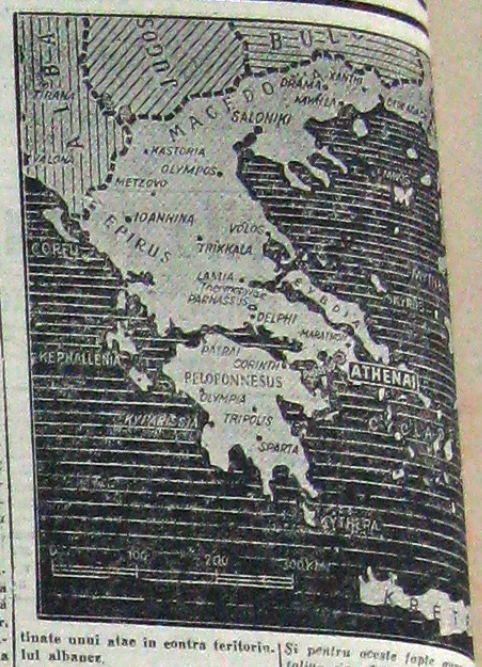

Și pentru aceste fapte guvernul italian s'a găsit — cu toate ... darnic — în situația de a ... să atragă atenția guvernului ... asupra consecințelor inevitabile ... care această politică le-ar ... față de Italia.

Toate acestea nu pot ... tolerate la nesfârșit de ... tre Italia. Neutralitatea ... Greciei a devenit din ce ... ce o simplă aparență.

Răspunderea acestei ... cade în primul rând asupra ... rei Britanii și a intenției ... de a atrage și alte țări în ... boiu. De pe acum însă este ... că politica guvernului ... fost și este menită să transforme teritoriul elen ... să permită ca teritoriul grec să ... fie transformat într'o bază de ... acțiune războinică în contra ... talici. Aceasta nu ar putea ... cât să ducă la un conflict armat ... între Italia și Grecia, conflict ... pe care guvernul italian are ... tenția să-l evite.

Guvernul italian a decis ... prin urmare să ceară ... vernului elen — ca o ... ranție a neutralității Gre... ciei și ca o garanție a ... curității Italiei — facultatea de a ocupa cu ... priile sale forțe armate ... pentru durata prezentului ... conflict cu Marea Brita... nie, câteva puncte strate... gice de pe teritoriul ele...

Guvernul italian cere ... vernului grec să nu se ... pună la această ocupație ... și să nu împiedece liba... trecere a trupelor menite ... să asigure ocupația. Aceste trupe nu se vor preta ... ca inamici ai poporului ... grec și în nici un caz ... vernul italian nu intenți... ca ocupația temporară ... câtorva puncte strate... dictată de necesități ... moment, și care are ... caracter pur defensiv, ... aducă vreo atingere ... ranității și independenței ... Greciei.

Guvernul italian cere ... vernului grec ca să dea ... mediat ordinele necesare ... autorităților militare ... scopul ca această ocupa... ție să se poată face în mod ... pașnic. In cazul când ... pele ar trebui să întâmpine ... opoziri, acese opuneri ... vor fi sdrobite prin ... și guvernul elen își va ... ma răspunderea consecin... țelor, care ar decurge.

Importante centre militare engleze distruse de bombardamentul aviației germane

BERLIN 28 (Rador). — Agenția DNB anunță că raidurile avioanelor de luptă germane au continuat în noaptea de 27 spre 28 Octombrie, cu aceiași violență ca în precedent.

Formațiuni destul de mari ale aviației germane au atacat în mai multe valuri obiective cu importanță militară din Londra, Liverpool, Birmingham și Coventry.

Pretutindeni s'au declarat incendii puternice, în urma bombardamentelor, ceiace dovedește în mod incontestabil eficacitatea bombelor.

După cum s'a anunțat, aviația germană a atacat în toi timpul zilei de ri mai multe aeroporturi de pe coasta britanică. Hangare și tabere, precum și avioane aflate pe sol, au fost distruse de explozijile bombelor. Avioanele de vânătoare engleze, cari au încercat cu disperare să se apere în contra atacurilor germane, au fost angajate în luptă cu avioanele de vânătoare germane, care însoțeau avioanele germane de bombardament, suferind în aceste lupte pierderi grele.

Eri au fost distruse în total 29 de avioane britanice, dintre cari 17 în luptele aeriene și 12 pe sol. Escadrila maiorului Moelders a doborât 8 avioane Spitfire. Sunt lipsă la apel 9 avioane germane.

Atacurile contra Londrei au continuat

BERLIN 28 (Rador). — Luni după amiază aviația de luptă germană și-a continuat atacurile asupra Londrei.

Avioanele germane au aruncat bombe asupra unor obiective militare printre care se află o gară și mai multe clădiri industriale.

S'au dat lupte între avioanele de vânătoare germane de tipul «Messerschmitt» și avioane britanice «Spitfire».

In cursul acestor lupte avioanele au doborât două aparate inamice.

Un avion german este dat lipsă.

Aviația germană a atins și obiective din Scoția

BERLIN 28 (Rador). — In comunicatul oficial militar de Luni, agenția DNB arată că forțele aeriene germane au străbătut o distanță ce depășește cu mult 2000 km., pentru a atinge în noaptea de 27 spre 28 Octombrie obiectivele din Scoția.

Provocările și intrigile Greciei

In Grecia se găsesc soldați englezi

ROMA, 28 (Rador). — Întreaga atenție a țării este reținută de întrevederea istorică dela Florența între Duce și Fuehrer, în ziua celei de a 18-a aniversări a mărșului asupra Romei.

Ziarele, cari consacră evenimentului totală prima pagină publică mari fotografii ale celor doi șefi de Stat, subliniind totodată însemnătatea manifestațiilor călduroase dela Florența făcute la adresa Fuehrerului și Ducelui și mai ales importanța istorica a conferinței, care a confirmat totala identitate de vederi dintre cele două puteri ale axei, cu privire la toate chestiunile momentului actual.

Atenția ziarelor se concentrează de asemeni asupra nouei situații intervenite între Roma și Atena, ca urmare a PROVOCARILOR CONTINUI SI INTREGILOR GRECIEI IN DAUNA POPORULUI ALBANEZ SI A COMPLICITATII SALE CU MAREA BRTANIE IN RAZBOIUL IMPOTRIVA INTERESELOR AXEI.

Presa italiană vestește ultimele manifestații de ostilitate ale Greciei la frontiera albaneză și subliniază valul de indignare provocat în toată Albania de aceste manifestații ostile. PRIMUL MINISTRU ALBANEZ SA FACUT INTERPRETUL ACESTEI INDIGNARI SI A CERUT, IN MOD SOLEMN, LOCOTENENTULUI GENERAL, IN NUMELE POPORULUI ALBANEZ, CA ROMA SI ARMELE FASCISTE SA FACA DREPTATE.

Față de această situație, Italia declară că frontiele au fost depășite, scrie directorul lui «Giornale D'Italia», care relevă în special complicitățile guvernului grec cu Anglia, în cursul acestui războiu.

Ziarul precizează că în Grecia se găsesc 30 de grupări de militari britanici însărcinați cu diferite misiuni. De asemeni este stabilit faptul că numeroase baze grecești teritoriale și maritime, în special acelea din insulele Corizo și Creta, sunt actualmente la dispoziția permanentă a forțelor armate engleze.

Jugoslavia n'a mobilizat

BELGRAD 29 (Rador) — Agenția telegrafică iugoslavă transmite următoarele :

Unele posturi străine de radiodifuziune au răspândit știrea că consiliul de miniștri iugoslav a ținut Luni o ședință extraordinară, în cursul căreia s'ar fi luat măsuri de mare importanță și s'ar fi decretat mobilizarea forțelor armate.

Agenția Avala este autorizată să declare că Luni nu s'a ținut nici-o ședință a consiliului de miniștri, nici ordinară, nici extraordinară, și că toate știrile relative la hotărâri luate în acea ședință sunt complet inventate.

România și Ungaria în urma revizuirii de frontieră

BERLIN, 28 (Rador). — Muenchner Neueste Nachrichten» publică un articol intitulat «Economia în nordul Transilvaniei» cu subtitlul: «România și Ungaria în urma revizuirii de frontieră».

Articolul se ocupă de cercetările Institutului de conjunctură german asupra părții Transilvaniei vedate.

Câștigul economic al Ungariei se bazează, spune autorul, în special pe industria lemnului și a creșterii vitelor. Din punct de vedere industrial, teritoriul recuperat prezintă mai mult posibilitatea de dăinuire decât de producție.

«România, scrie ziarul, în urma cedării de teritoriu nu va înregistra o prea mare schimbare în structura economică. Nici un factor economic ori de producție, nu a fost atins simțitor prin schimbarea de frontieră. E vorba de micșorare a țării, din punct de vedere agricol, care e în proporție de aliței și cu diminuarea de populație. Pierderile României menține totuși marea industrie, cu o importanță mai mare decât cea locală, precum și partea ea mai mare a produselor industriei mijlocii».

ROMANIA, TARA REZERVELOR

Suplimentul ilustrat al ziarului «Voelkischer Beobachter» publică sub titlul «România, țara rezervelor» o serie de fotografii din România, reprezintând: 1) Industria lemnului, un articol important de export al țării; 2) Lanuri de grâu aflători de rafinăriile Societăților de petrol dela Ploești; 3) Câmpurile de petrol dela Moreni; 4) «O pădure de sonde»; 5) Fotografia unei mine de sare. România deține în această privință primul loc din Europa și 5) pescăriile românești și extragerea icrelor negre, în al căror export România deține un important loc.

Creditele grecești din America au fost blocate

WASHINGTON 28 (Rador). — Corespondentul agenției «Stefani» transmite:

Președintele Roosvelt a ordonat să se ia măsurile neutralizarea și blocarea creditelor grecești în America.

România a făcut intervenții diplomatice pentru ocrotirea macedonenilor din Grecia

Declarațiile d-lui Const. Papanace. Un demers la Legația Greciei. Adunarea membrilor coloniei macedo-române din Capitală

Aseară, la ora 8, colonia macedo-română din Capitală s'a întrunit în Calea Rahovei Nr. 29 spre a-și fixa atitudinea față de conflictul italo — grec și spre a examina măsurile cari se impun pentru ocrotirea românilor macedoneni din Grecia.

Au luat parte numeroși membri ai coloniei, în frunte cu d-nii prof. G. Murnu, prof. Victor Papacostea, arhitect Iotzu, arhitect Culinza, Sterie Ficătă, N. Batzaria, D. Garibaldi, Vasile Culina, frații Tănasoca, Alex. Sdrula, Aurelian Constantinescu, Aristide Jojea, Jorganda, Pandele Meghea, Lascu Vanghele, I. Papamihali, Cenescu, Nacu Scărmă, Petre Caramica, Ion Nacu, Const. Tega, G. Pariza, I. Zlăna, frații Gudi, Caraiani, etc.

D. CONST. PAPANACE, subsecretar de stat la finanțe, a rostit următoarele:

Vorbesc în calitate de român macedonean, nu în calitate de ministru. In legătură cu evenimentele din Balcani „atitudine anoastră este de așteptare

DEMERSURI DIPLOMATICE

Am primit săptămâna trecută unele informații că Grecia ar fi întocmit liste roșii de români macedoneni, liste cari ar urma să fie puse în aplicare la ceasul învolburare a evenimentelor.

N'am dat crezare acestor informații, dar având în vedere trecutul istoric, *și atâtea porniri vrăjmașe împotriva macedonenilor, manifestate de elemente iresponsabile, am luat măsuri preventive pe cale diplomatică.*

Astăzi aceste instrucțiuni date ministrului român la Atena au fost repetate.

SUNTEM HOTARAȚI SA LUAM MASURI

Având în vedere că guvernul grec poate fi pus în situația de a nu stăpâni evenimentele și elementele iresponsabile măsurile au fost necesare.

Dacă aceste elemente iresponsabile vor proceda ca și în trecut, noi suntem hotărâți să luăm măsuri. Până vom cunoaște situația în amănunt, trebue însă să așteptăm și să avem încredere în conducerea statului național-legionar, care va ocroti pe români, oriunde s'ar afla ei și prin orice mijloace.

D-sa a propus ca o delegație de macedoneni să se prezinte la Legația greacă din Capitală, chiar în cursul serii și să facă cunoscută această atitudine a macedonenilor.

Suntem gata în așteptare».

*

După plecarea d-lui ministru Papanace membrii coloniei au intonat «Duri și-a noastră răbdare». «Părintească Dimândare» și cântece legionare.

„AJUTORUL LEGIONAR" VA INAUGURA JOI 31 OCT. O NOUA CANTINA

Joi, 31 Octombrie c. se va inaugura în str. Brezoianu No. 31, Cantina No. 2 a Ajutorului Legionar, unde vor lua zilnic masa 4—500 frați ardeleni refugiați.

Deschiderea cantinei se face din inițiativa cuibului «Buna-Vestire» din organizația doamnelor legionare din Capitală, condus de camarada Elena Veruzi.

Bătălia Ajutorului Legionar, pentru asistența fraților căzuți în nenorocire, continuă cu multă însuflețire.

Lupta aeriană deasupra Maltei cu avioanele italiene și engleze

ROMA 28 (Rador). — Agenția Stefani transmite, «de unde din Italia», următorul comunicat No. 145 al cartierului general al forțelor armate italiene:

In timpul unei acțiuni de recunoaștere ofensivă în contra insulei Malta nouă avioane italiene au angajat o vie luptă cu nouă avioane de vânătoare engleze.

Două avioane inamice au fost doborâte, nu al treilea avion englez este socotit deasemeni ca probabil pierdut.

Toate avioanele noastre sau înapoiat la bazele lor.

In Africa de nord, aviația noastră a bombardat obiectivele militare dintre Gaatara — Ismailia și la sud de Port Said.

Avioanele inamice au făcut o incursiune împotriva localității Benghazi și a zonei El Abiar, dela est de Benghazi, făcând 5 morți și câțiva răniți.

Avioanele inamice au aruncat bombele la întâmplare. Un avion a fost lovit de apărarea antiaeriană fiind obligat să arunce bombele în mare și să se îndepărteze. Acest aparat nu a mai putut să sboare la altitudinea la care se afla.

Epidemie de ciumă în Manciukuo

MOSCOVA 28 (Rador). — Ziarul PRAVDA publică un comunicat al Agenției DOMEI, apărut în ziarele japoneze cu privire la izbucnirea epidemiei de ciumă în Mancioukuo-ul de Nord. Se arată de asemenea că acel comunicat măsurile luate de guvernul japonez pentru a împiedeca răspândirea epidemiei în Japonia.

După statistici oficiale s'ar fi declarat până în prezent 850 cazuri de ciumă.

PRAVDA mai publică apoi o ordonanță a comisiului comisarilor poporului al URSS care prevede luarea de măsuri împotriva extinderei ciumei în teritoriul URSS.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.